

ಭದ್ರಭಾವದವರು ಕೂಡ
ತುಂಬುಹೃದಯುದ್ದ ಪೀಠಿಯ
ಜೊತೆಗೆ ಅವಹೇಳಿನದ
ನೋವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲು
ಡಾ.ವಿನೋದ್ ಥೀಬೀ
ಸಾಧ್ಯವಿದೆ!

281: ಹೊಸ ದಾರಿ - 21

ಸೆ 0 ವಾದಮೋಳಿನ ಅಸಂಭವ ಮಾತುಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಬಾಪನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೋದಸಲ ಮಾಡಿದೆವೆ. ಇದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೋಜಮಾರಾಯಾ ನಡವಿನ ಸಂಭಾವನೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ನಮೂನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಸಂದರ್ಭ: ಮನೋಜ ತನ್ನ ಬಯಕಗಳಿಗೆ ಬೆಲ್ಕೊಡಲೀಲ್ ವೆಂದ ಮಾರಾಯಾ ಆರೋತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ.

ಮಾರಾಯಾ: ಇಷ್ಟು ವರ್ವ ನಿವೃ ನನಗೆಂದೂ ಅರ್ಥಕ ಭದ್ರತೆ ನಿದರ್ಶೆ ಇಲ್ಲ! ಮನೋಜ: ನಿನೋಇಷ್ಟು ರೋಡ್‌ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೀ!

ಮಾರಾಯಾ: ಇನ್ನು ಬ್ರೂಟ್ ಸಾಲ ಕಟ್ಟಿತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನಗೆಂಬ ಭದ್ರತೆ ಬಂತು?

ಮನೋಜ: ಇನ್ನುರೆಪು ವರ್ವಕ್ಕೆ ಅದು ತೀರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟುಕ್ಕು ಸಾಲ ಕಟ್ಟುವವ ನಾನು ತಾನೇ?

ಮಾರಾಯಾ: ಅಷ್ಟರೋಳಿಗೆ ನಿಮಗೆನಾದರೂ ಆದರೆ ಬ್ರೂಟಿನವರು ನಷ್ಟನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ವರ್ವ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆತ್ತು!

ಮನೋಜ: (ಅಂತಹ ಕತೆ, ಹತಾಯಿಲಂದು) ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೂ ನಷ್ಟನ್ನು ಬ್ರೋಡ್‌ಕೋಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾ

ಇಲ್ಲೋನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಮಾರಾಯಾ ಆಸೆ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಣಿಗೆ ಪಡೆಯಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಮನೋಜನ ಧೋರಣೆಯಿದ್ದರೆ. ನೀನೇನೇ ಮಾಡಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರೆ ಎನ್ನುವ ಧೋರಣ ಮಾರಾಯಾ ಇದ್ದತ್ತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಂಗಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ 'ನಾನು ನಿನಗಾರಿ ಇಷ್ಟೇಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೇನೀ?' ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ 'ನೀನೇನು ಮಹಾ ಮಾರಾದಿದ್ದಿರು?' ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದಾಂಪತ್ಯಗಳಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ, ಒಂದುಕಡೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರವನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ.

ಇಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಭಾವಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿಲ್ರಕ್ಷೆಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಯ ಕೊರತೆಯಾದಾಗ ಮುಂದೆ ಬಾಂಧವೃವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಗೋಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಿಗಾಗಲೇ ಅರಿತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಲ್ರಕ್ಷೆದೊಂದಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ / ಶಾರೀರಿಕ ಹಿಂಸೆ, ಅವಮಾನ ಅನುಭವಿಸಿರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಿಕ್ಕ 'ತ್ವಿ'ಗೂ ಹತ್ತುವರು 'ನಿನು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೇತ್ತನೇ' ಎಂದು ಹೊದೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಮಾರಾಯ ಮನುವಿಗೆ ಏನೆನ್ನು ಸಹೇತು? ಬೀಳುವ ವಿಟಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಜ್ಜೆಕೊಂಡರೆ ಶಿನ್ಹತೆಯಿಂದ ಕೊರಿ ಸಾಯಬೆಕ್ಕೆ. ಇದರಿಂದ ರಸ್ತೆಸ್ವರ್ವರು ಮನುವಿನ ಬಳಿಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: ಈ ಶರೀರ, ಈ ಭಾವನೆಗೆ ನನ್ನವಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಗೇಯುವುದು! ಹೀಗೆ ಶರೀರ, ಭಾವನೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸುಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಕ್ಷೋಭಾವದವರಿಂದ (disorganized attachment style) ಮಗುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗುವಾಗ ತನುಮನದ ಗಾಸಿಗೆ ದದ್ದುಬಿಳ್ಳಿತ್ತು ದಪ್ಪ ಕರ್ಮದವರು, ಕಲ್ಲುಮನಸ್ಸಿವರು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ತ್ರೇಗಳ ಅನುಭವಿಸಿದ ನಿಲ್ರಕ್ಷೆ ಅವಹೇಳನ, ಶಾರೀರಿಕ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಗೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೀಗೆ ಹಿಂಂಸಾಚಾರವು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ (ಎಂಟಿಕೊಡದೆ ಮುಕ್ಕಳು ಬುಧಿ ಕಲಿಯುವದಿಲ್ಲ!). ಇವರು ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಅನುಭವ ಆದಾಗಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಕೊಂಡಿದೆನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಮನೋಜ ತನಗಾಗಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ನಿಜವಾದರೂ ಮಾರಾಯಾ ಅಲ್ಲಗಳಿಯುತ್ತ ನೀನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಿಂದೂ ಎಂದು

ಪ್ರಶ್ನೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ.

ಬಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಷಿತಿಂದು ಹೊಂಡಾದವರು ಸಂಗಾತಿಯ ಸದ್ವಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡುವುದು ಕವ್ವವೆ. ಯಾಡೆ? ಶ್ರೀತಿಯ ಪರಿಕಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಎದುರು ಬಂದುನಿಸಿತಾಗ (ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಆದರೂ) ಬಿಂಬಿರಂಗವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ - ವಜ್ರವನ್ನು ಗಾಬು ಎಂದುಕೊಂಡಂತೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಶ್ರೀತಿಯ ಪದೇಪದೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೊಂಡು ದೃಷ್ಟಾಯ: ಗಂಡ ಆಗಾ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಂತಿಯು ತನ್ನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಕರಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು - ತನಗೂ ಆಸೆಯಿದೆ ಎನ್ನಿತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅಂತಹಾನಿಸಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ನೆಪಟಿಗೆದು ಬಿಟ್ಟೆಯೆನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೊನ್‌ಗೊಂದು ದಿನ ಗಂಡ ಹೇಳಿದ: 'ಇನ್ನುಮುಂದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ.' ಆಕೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ? 'ಅಯ್ಯೋ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟೂಂದು ಶ್ರೀತಿಸೆಡೆ, ನಂಗೆ ಭರುವಾಗುತ್ತದೆ!' ಯಾಕೆ? ಶ್ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಬರಿದಿರಲೆಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಡೆವಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ - ಅಯ್ಯೋ, ಭರ್ದತೆ ಹೊರಟಿಮೋಗುತ್ತಿದೆ!

ಈಗ, ನಿವೃ ಭದ್ರಭಾವದವರಾಗಿದ್ದು (secure attachment) ಸಂಗಾತಿಯು ಕ್ಷೋಭಾವದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿಶ್ಲಷ್ಟ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ಮೊದೆದೊದಲು ನಂಬಿದ್ದರೂ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಾಳ್ಯದ ಗಾಯಗಳನ್ನು ವಾಯಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ, ಯಾರೆಲ್ಲಿಬೂರೂ ಶುಭಾಶ್ರಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭದ್ರಭಾವದವರಿಗೂ ಬಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಶ್ರೀತಿಯೋಡನೆ ನೀನು ಹೀಗಿರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಸೂಕ್ತ ಅವಹೇಳನದ ಕಲಬೆರೆಕೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ (ಆ ಹುಡುಗಿಯಂತೆ ನಿನೊ ಇಂಂಫ್ರೊ ಜೆನ್‌ಗ್ರಾಫ್ ಮಾತ್ರಾಗಿ ಮಾತಾದಬೆಕ್ಕು!). ಹಾಗಾಗಿ ಭದ್ರಭಾವದವರು ಕೂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತುಂಬುಹೃದಯಿದ್ದ ಶ್ರೀತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಅವಹೇಳನದ ನೋವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತು ಇರುತ್ತಾರೆ - ಗುಲಾಬಿಯ ಜೊತೆ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿತೆ ಅರಿತ್ತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕ್ಷೋಭಾವದವರು ಪ್ರತಿಗೊಸ್ಸರ ಹತ್ತಿರವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋವು-ಅವಹೇಳನಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ: ನಿವೃ ರಸ್ತೆಯ ಅಪಘಾತಕ್ಕಾಡಾಗಿ ಅರೆಪ್ಪುತ್ತಿರುವುದು ಇರುತ್ತಿದೆ. ಅಪ್ಪತ್ತೆಗೆ ಸಾಗಿಸ್ಥಾನಿ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಮುರಿದ ಮೂರ್ಯೆಯೆಲೆ ವೈದ್ಯರು ಕೈಯಾಡಿಸುವಾಗ ದೂರ ತಟ್ಟಿಸ್ತಿರಿ. ನ್ನು ಮೂರೆ ಮುರಿದಿದೆ, ಇದು ವೈದ್ಯರು, ಕಿಂತ ಯಾವಾಗಿ ನೋವೆಂದು ಸಹಜ ಎನ್ನುವ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ನೇರವಿನಿಂದ ರ್ಹ್ಯಾಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದಂತೆ ದೇಹವನ್ನು ಮರಿತು ತಪ್ಪಿಸುವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಎಚ್ಚರ ಬಂದಾಗ ನೆರವಿನ ಅರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ತಂತ್ರಿಬರಹಿತದು.

ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯುವ ಸಂಗಾತಿಯಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಇಲ್ಲಿ ನಿವೃ ಪ್ರಾಜ್ಞಾವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 'ಸಂಗಾತಿಯು ನನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು, ನೇರವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ರಕ್ಷೆಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.' ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವುದು ಎನ್ನುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಂದಿನೆ ನೋಡೋಣ.

ಪ್ರಯೋಗ 16: ಸಂಗಾತಿ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು, ನೇರವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ: 'ನಿನಗೂ ಸುಖಿಪಡುವ ಅರ್ಹತೆಯಿದೆ. ಬೆಡವೆನ್ನಬೇಡ. ಕೊಡುವುದನ್ನು ಅಳೆಯಿದೆ ಸಿಗುವದೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುಖವು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹಣಿಯುತ್ತದೆ, ಭೋಗರೆಯುತ್ತದೆ. ಬರುವದಲ್ಲ.'

ವಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು: ಸಂಗಾತಿಗೆ ಶ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುವಾಗ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೋವನ್ನು ಏಷ್ಟು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರೋ? ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕೆಡಕೊಂಡು, ಹೊರಬಂದುದನ್ನು ಸಂಗಾತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ದ್ವೇಯವಾಡಿ. ದ್ವೇಯ ಸಾಲಿದ್ದರೆ ನೆನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳ. ವರ್ಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದುದನ್ನು ಮರಿತು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ: 8494933888; Email: vinod.chebbi@gmail.com